

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Oradea (Rumunia) w dniu 4 listopada 2014 r. – SC Max Boegl România SRL i inni przeciwko RA Aeroportul Oradea i inni

(Sprawa C-488/14)

(2015/C 026/12)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Oradea

Strony

Strona skarżąca: SC Max Boegl România SRL, SC UTI Grup SA, Astaldi SpA, SC Construcții Napoca SA

Strona pozwana: RA Aeroportul Oradea, SC Porr Construct SRL, Teerag-Asdag Aktiengesellschaft, SC Col-Air Trading SRL, AVZI SA, Trameco SA, Iamsat Muntenia SA

Pytanie prejudycjalne

Czy przepisy art. 1 ust. 1, 2 i 3 dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawę i roboty budowlane⁽¹⁾ oraz przepisy art. 1 ust. 1, 2 i 3 dyrektywy Rady 92/13/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. koordynującej przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne odnoszące się do stosowania przepisów wspólnotowych w procedurach zamówień publicznych podmiotów działających w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji⁽²⁾, zmienionych dyrektywą 2007/66/WE⁽³⁾, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one obowiązywaniu przepisów krajowych, które uzależniają dostęp do postępowań odwoławczych dotyczących decyzji instytucji zamawiających od obowiązku złożenia uprzednio „gwarancji należytego postępowania”, ustanowionej w art. 271¹ i art. 271² [Ordonanța de urgență a Guvernului (dekretu rządu)] nr 34/2006?

⁽¹⁾ Dz.U. L 395, s. 33.

⁽²⁾ Dz.U. L 76, s. 14.

⁽³⁾ Dyrektywa 2007/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniająca dyrektywy Rady 89/665/EWG i 92/13/EWG w zakresie poprawy skuteczności procedur odwoławczych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych (Dz. U. L 335, s. 31).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice, Family Division (England and Wales) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 4 listopada 2014 r. – A przeciwko B

(Sprawa C-489/14)

(2015/C 026/13)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice, Family Division (England and Wales)

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: A

Strona pozwana: B

Pytania prejudycjalne

- 1) Co dla celów art. 19 ust. 1 i 3⁽¹⁾ oznacza określenie „ustalona” w sytuacji, gdy:
- powód w postępowaniu przed sądem, do którego najpierw wniesiono pozew lub wniosek, (zwanym dalej „pierwszym postępowaniem”) nie podejmuje praktycznie żadnych czynności w ramach pierwszego postępowania poza pierwszym posiedzeniem sądowym, a w szczególności nie powoduje sporządzenia wezwania (*assignation*) przed terminem utraty mocy przez pismo wszczynające postępowanie (*requête*), wskutek czego pierwsze postępowanie ulega umorzeniu bez rozstrzygnięcia w wyniku upływu czasu zgodnie z miejscowym (francuskim) prawem mającym zastosowanie do pierwszego postępowania, mianowicie 30 miesięcy po posiedzeniu pojednawczym;
 - pierwsze postępowanie ulega umorzeniu jak wyżej tuż (3 dni) po wszczęciu postępowania w Anglii przed sądem, do którego pozew lub wniosek wniesiono później, (zwanego dalej „drugim postępowaniem”), wskutek czego brak jest orzeczenia we Francji ani nie ma niebezpieczeństwa wydania w pierwszym postępowaniu i w drugim postępowaniu orzeczeń nie do pogodzenia;
 - ze względu na strefę czasową Zjednoczonego Królestwa powód w pierwszym postępowaniu byłby po umorzeniu pierwszego postępowania zawsze w stanie wytoczyć postępowanie rozwodowe we Francji, zanim powódka mogłaby wytoczyć postępowanie rozwodowe w Anglii?
- 2) W szczególności, czy określenie „ustalona” oznacza, że powód w pierwszym postępowaniu musi podejmować czynności mające na celu doprowadzenie pierwszego postępowania z należytą starannością i szybkością do rozstrzygnięcia sporu (czy to sądowego, czy za pomocą ugody), czy też po doprowadzeniu do ustalenia jurysdykcji na mocy art. 3 i art. 19 ust. 1 powód w pierwszym postępowaniu może nie podejmować istotnych czynności w ogóle w celu rozstrzygnięcia pierwszego postępowania jak wyżej i tym samym może po prostu doprowadzić do wtrzymania drugiego postępowania i impasu w całym sporze?

⁽¹⁾ Rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. L 338, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Madrid (Hiszpania) w dniu 5 listopada 2014 r. – Rossa dels Vents Assessoria S.L./U Hostels Albergues Juveniles S.L.

(Sprawa C-491/14)

(2015/C 026/14)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Madrid

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Rossa dels Vents Assessoria S.L.

Strona pozwana: U Hostels Albergues Juveniles S.L.

Pytania prejudycjalne

Czy art. 5 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE⁽¹⁾ z dnia 22 października 2008 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy interpretować w ten sposób, że wyłączone prawo właściciela znaku towarowego do zakazania wszelkim osobom trzecim używania w obrocie handlowym oznaczenia identycznego z jego znakiem towarowym lub podobnego do niego dotyczy również osoby trzeciej, właściciela późniejszego znaku towarowego, bez konieczności uprzedniego unieważnienia tego ostatniego znaku?

⁽¹⁾ Dz.U. L 299, s. 25.